

SVL

Studenter för en ljusare framtid

Finlands studentkårers förbunds politiska policydokument

Innehåll

Inledning	3
Värderingar	4
Samhället	5
Finland som välfärdsstat	5
Välfärdsstatens skyddsnät	6
Det moderna arbetslivet	7
Studerandes kommun, en levande kommun	9
Ett klimatvänligt och hållbart samhälle	10
Universitetet	12
Det finländska bildningsuniversitetet	12
Utbildningsvägar och jämlikhet inom utbildning	13
Studentcentrerat lärande och studieförmåga	16
Högskolesystemet och examina	19
Universitetsstuderanden	22
Vettig inkomst för studerande	22
Studentluncher och måltidsstöd	23
Högklassiga studentbostäder till rimliga priser	24
Studerandehälsovård och SHVS	26

Inledning

Finlands studentkårers förbund arbetar med politiskt påverkansarbete för studerande, för det finska samhället och för en bättre värld. Det här dokumentet definierar riktningen för FSF:s verksamhet och har förbundets värderingar som utgångspunkt. FSF:s mål är att försvara bildningen, vara en föregångare samt att bygga en internationell och jämlik värld. Förbundets styrelse och personal är ålagda att följa policyn i sitt arbete.

Vi har grupperat de viktigaste frågorna för FSF:s påverkansarbete under tre teman: *universitetet, samhället* och *universitetsstuderanden*. Varje avsnitt inleds med en beskrivning av vad FSF vill uppnå med sitt påverkansarbete. Utöver beskrivningen av målbilden så definierar policydokumentet även konkreta mål för intressebevakningen. Genom att uppnå de målen närmar vi oss visionen.

Policydokumentet är i kraft tills vidare. Styrelsen eller medlemskårerna kan ta initiativ till att ändra policyn. Målbilden är avsedd att vara en hållbar och långvarig målsättning. Målsättningarna för intressebevakningen lever i sin tur över tid och uppdateras då det politiska läget förutsätter det.

Utöver att policydokumentet strategiskt styr den intressebevakning som studentrörelsen – som utgörs av studentkårerna och FSF – utför så är det även en definition av oss. Studerande ska stärka sin position som byggare av det framtida Finland. Studentrörelsen behöver ha en kontinuerlig beredskap att själv utvecklas för att kunna utveckla världen omkring oss. Målet för studentkårerna och FSF är att komma studerandena närmare och att arbeta för studerandena, så att de i sin tur under sin studietid och efter att de tagit sin examen kan bygga en bättre framtid.

Värderingar

De viktigaste frågorna för FSF är bildning, föregångarskap, internationalism och jämlikhet. De här värderingarna utgör en stabil grund för vår verksamhet och är de som såväl det dagliga arbetet som mer långsiktig intressebevakning bygger på.

FSF

- talar passionerat för **bildning**.
Bildning innebär att ha ett öppet sinne och förmågan att lyssna, skapa, att lära sig och att förstå. Utbildning och studentaktivism är en väsentlig del av ett bildningsideal som konstant lever.
- är en modig **föregångare**.
 - Att vara en föregångare innebär att utmana det gamla och skapa nytt. Studerande bygger fördomsfritt en bättre morgondag.
- arbetar för vidsträckt **internationalisering**.
 - Den akademiska gemenskapen för samman människor över gränser. För att samhället genuint ska vara internationellt förutsätter det mångfald och att utan diskriminering möta kulturer.
- står upp för jämlikhet.
 - Jämlikhet är grunden till ett starkt och välmående samhälle. Alla ska ha lika rättigheter och möjligheter att förverkliga sig själv och påverka sin gemenskap enligt egen förmåga oavsett bakgrund. FSF är därmed en feministisk och antirasistisk organisation.
- Vi bygger en hållbar framtid.
 - Hållbarhetsvärden genomsyrar hela vår organisation. Det handlar om ekologisk, social, kulturell och ekonomisk hållbarhet. Vi påverkar starkt för att motarbeta klimat- och biodiversitetskrisen samt andra klimatproblem i vår egen verksamhet och i samhället. Social och kulturell hållbarhet möjliggör en mänsklig, fri och etisk verksamhet för individen och gemenskapen i dag och i framtiden och säkerställer att kulturerna bevaras och utvecklas från en generation till en annan. Ekonomisk hållbarhet säkrar framtiden såväl för vår verksamhet som, ur ett bredare perspektiv, för den finska välfärdsstaten.

Samhället

Finland som välfärdsstat

Den finska välfärdsstaten grundar sig på en omfattande socialförsäkring som omfattar alla medborgare, samt på offentligt finansierade välfärdstjänster. Välfärdstjänsterna skyddar och stöder medborgarna då deras livssituation förändras, till exempel till följd av arbetslöshet, att bilda familj, sjukdom, eller någon annan plötslig förändring. Ingens välbefinnande eller utkomst får vara beroende av välgörenhet och får inte påverkas av individens kön, etniska bakgrund, nationalitet, sexuella läggning, politiska åsikter, funktionshinder eller andra personliga egenskaper. Välfärdsstatens tjänster och inkomstöverföringar ska i första hand finansieras genom skatter och allmänna försäkringsavgifter.

Beskattningen ska vara socialt rättvis, omfattande och jämna ut inkomstskillnader. De som drar den största ekonomiska nyttan av högre utbildning deltar i att finansiera välfärdsstaten genom en progressiv beskattning. Beskattningen samt företags- och energistöd ska styra till konsumtion och produktion som är hållbara socialt, ekonomiskt och miljömässigt. Kampen mot den grå ekonomin och skatteflykt ska anslås tillräckliga resurser. Aggressiv skatteplanering ska motarbetas genom lagstiftning. Finland ska vara i främsta ledet för att främja globalt ansvarstagande och utvecklingssamarbete. Finlands anslag för utvecklingssamarbete måste höjas till 0,7 procent av bruttonationalprodukten. Och andra kostnader som på ett konstgjort sätt höjer budgeten för utvecklingssamarbete. Medlen ska allokeras så att även medborgarorganisationer kan använda dem. Ett centralt tema i utvecklingspolitiska program ska vara utbildning. Finland ska verkställa de målsättningar för hållbar utveckling som FN satt upp och som definieras i resolutionen Agenda 2030. Agenda 2030 bör också synas brett i Finlands statsbudget. Finland ska förbinda sig till att effektivt implementera klimatlagen och till betydande utsläppsminskningar.

Samhället ska vara fritt från diskriminering och främja jämlikhet. Rasism och ojämlikhet får inte tolereras och aktiva åtgärder ska tas mot sådant. Ett jämlikt samhälle bygger på att vi är medvetna om normer och strukturer som påverkar hur människor agerar. Människor ska ha lika möjligheter att förverkliga sig, oberoende av etnisk, socioekonomisk eller personlig bakgrund, övertygelse, fysisk eller psykisk funktion, kön eller sexuell läggning.

Internationalism och kulturell mångfald ska värdesättas som centrala element av den finländska välfärdsstaten. Finland har inte råd att stänga sina gränser för internationella experter, tvärtom måste vi hjälpa dem att finna sig till rätta i Finland.

Finland ska vara aktivt inom Europeiska unionen. Europeiska värderingar, såsom fri mobilitet och rättsstatsprincipen, är centrala för vår identitet. Den Europeiska unionen måste bära sitt ansvar då antalet asylsökande ökar och satsar på ett unionomfattande effektivt system för mottagande och att utveckla integrering. Europeiska unionen ska vara en föregångare inom den internationella klimatpolitiken. Finland påverkar aktivt den social- och utbildningspolitik som bedrivs inom Europeiska unionen. Medlemsstaterna ska även framöver ha befogenheterna inom de här ämnesområdena, i enlighet med närhetsprincipen. EU:s institutioner har en viktig roll i att främja utbildning som en grundläggande rättighet och

som en kollektiv vara. FSF lobbar inom EU både självständigt och i samarbete med European Students' Union (ESU) och andra intressegrupper.

Välfärdsstatens skyddsnet

Rättvisa mellan generationer ska stå i fokus för politiken i samhället: berättigandet för vår välfärdsstat är att varje generation kan lita på att välfärdsstatens försäkringar täcker upp för riskerna. Nivån på och omfattningen av försäkringen får inte vara bundet till korta ekonomiska konjunkturer. Försäkringar för en generation får inte försvaga andra generationers ställning.

En aktiv medborgare ska förstås bredare än endast som en person som har ett avlönat arbete. All aktivitet som är till nytta för samhället ska värdesättas. En individuell, enkel basinkomst utan krav på motprestation och som är tillräcklig för ett människovärdigt liv utgör grunden för systemet för den sociala tryggheten. En basinkomst möjliggör personlig utveckling, studier, arbete, företagande och familj samt att smidigt kunna kombinera dessa.

I det framtida arbetslivet måste människor flexibelt kunna röra sig mellan lönearbete, studier, företagsamhet och arbetslöshet. Utöver basinkomsten så ökar alltså behovet av en arbetslöshetsförsäkring. Alla medborgare ska ha rätt till inkomstrelaterat utkomstskydd för arbetslösa om de uppfyller villkoren för tid i arbete. Det ska inte finnas någon koppling mellan höjningar av det inkomstrelaterade utkomstskyddet för arbetslösa och höjningar av grundtrygghetsförmåner.

Pensionssystemet ska trygga en tillräcklig försörjning. Pensionsåldern ska vara kopplad till utvecklingen av den förväntade livslängden, men för att höja den faktiska pensionsåldern och förlänga arbetskarriärerna behövs åtgärder under hela tiden i arbetslivet. Pensionsåldern granskas enligt bransch och med hänsyn till arbetets fysiska och psykiska belastning. Samtidigt säkras att pensionssystemet hålls enkelt och jämlikt samt att det uppmuntrar till längre arbetskarriärer inom alla branscher. Det ska vara möjligt att studera utan studiepoängbegränsningar med det stöd som betalas under sjukdomstiden. Pensionssystemet ska behandla olika generationer på ett jämlikt och rättvist sätt. Pensionsavgifterna höjs inte. Förändringen i befolkningsstrukturen orsakar tryck på pensionssystemet. Det ska åtgärdas på ett sätt som behandlar olika generationer rättvist. Ett hållbart system får inte byggas upp på bekostnad av de yngre generationerna.

Fördelning och användning av familjeledigheter bör fördelas så jämnt som möjligt mellan föräldrarna. Efter familjeledighetsreformen måste fördelningen av föräldrarnas vårdansvar och ledighet följas upp och jämställdheten inom familjerna främjas ytterligare. Det är rättvist att fördela kostnader för föräldraskap jämnt mellan alla arbetsgivare. Föräldrar uppmuntras återvända tidigare till arbetslivet genom att förbättra möjligheterna till deltidsarbete, minska gruppstorleken inom dagvården och genom att öka antalet arbetstagare.

Påverkansmål:

- En basinkomst är grunden för den sociala tryggheten. Basinkomsten möjliggör en smidig kombination av studier, personlig utveckling, arbete och företagande.
- Personer som är arbetslösa får studera utan begränsningar om personen vid sidan av studierna kan söka och är beredd att ta emot arbete.

- Åldersgränsen för att intjäna pension avskaffas och pension intjänas från det första arbetsförhållandet.
- Systemen för moderskaps-, faderskaps- och familjeledigheter kombineras till en ny föräldraledighet som är konstruerad så att 2/3 av föräldraledigheten delas jämnt mellan vårdnadshavarna och 1/3 delas fritt enligt hur vårdnadshavarna kommer överens.
- Det befintliga hemvårdsstödet fördelas jämnt mellan vårdnadshavarna.
- Kostnader för föräldraskap fördelas jämnt mellan alla arbetsgivare.

Det moderna arbetslivet

Arbetslivet förutsätter kontinuerligt lärande. Ett bra jobb är inspirerande, betydelsefullt och flexibelt. I arbetslivet är det viktigt att kontinuerligt utveckla sin sakkunskap och även växa som kollega och aktiv medborgare. En högskoleexamen ska ge färdkost för båda de aspekterna. Värdet av en högre utbildning erkänns i arbetslivet.

Lönejämlighet mellan alla kön är en central jämställdhetsfråga i arbetslivet. En jämlik lönesättning är en grundläggande förutsättning för ett rättvist, produktivt och högklassigt arbetsliv. Ett jämlikt arbetsliv förutsätter att arbetsgivarna beaktar diskrimineringsgrunderna i diskrimineringslagen i alla anställningar, under hela anställningsförhållandet och även under exempelvis praktik. Oavlönad praktik främjar inte ett rättvist arbetsliv.

Arbetskarriären ska bedömas som inledd från ens första anställning och inte först efter att en tagit examen. Det ska gå att flexibelt kombinera studier och arbetsliv. De anställda ska ha lika starkt uppsägningsskydd oberoende av ålder. Särskilt läget för studerande och andra som har en svag förhandlingsposition ska stärkas genom lagstiftning. Även sådana anställningsförhållanden som inte definierar något minimiantal timmar ska ge rätt till arbetslöshetsskyddsfrämjanden och avlönad semester samt möjlighet att vid behov ta emot annat arbete.

På kort sikt stöder FSF möjligheten att studera på utkomstskydd för arbetslösa. Alla studerande och alla branscher borde behandlas jämlikt och konsekvent gällande studier under arbetslöshetsskyddsperioden. Studiestödet bör vara den huvudsakliga stödformen för heltidsstudier som leder till examen. Om detta är omöjligt bör man kunna använda utkomstskydd för arbetslösa. På mellanlång sikt stöder FSF en sådan modell för basinkomst som möjliggör att man utvecklar sin egen kompetens.

Arbetskulturens inverkan på arbetskarriärernas kvalitet och längd är obestridlig. Arbetskulturen ska främja ork i arbetet, välbefinnande, kunskap att verka i en arbetsgemenskap och kreativitet samt uppmuntra till gott ledarskap. Arbetet ska ordnas så att både arbetstagarens och arbetsgivarens behov beaktas. Arbetsgivare och arbetstagare känner sitt ansvar och sina plikter och ser för egen del till att arbetslagstiftning och arbetarskydd verkställs. Social- och arbetslagstiftningen beaktar att det blir allt vanligare att ha och låta utföra oregelbundet arbete. En rigid social trygghet får inte utgöra ett hinder för livslång bildning, nyskapande eller företagsamhet. Kollektivavtalen ska i sin tur beakta behoven hos personer med atypiska anställningar.

Universiteten ska aktivt stödja mångsidigt företagande bland studerande, allt från tillväxtföretag till socialt företagande. Universiteten ska erbjuda dem som vill ha det

utbildning i företagande och studierna ska ge tillräckligt utrymme för att bygga nätverk, prova på och för socialt företagande. Studerande har immateriella rättigheter till de materiella och immateriella material som de producerar under sina studier. Universiteten får inte utnyttja sin position genom att kräva att en student samtycker till att överlåta sin upphovsrätt. De studerande ska också garanteras nödvändig information och rättsskydd om deras idéers kommersiella potential när de gör företagssamarbeten i anslutning till lärdomsprovet.

Vardagen för internationella studerande som studerar i Finland ska vara så smidig som möjligt och hinder för att de ska kunna få jobb ska undanröjas. Praxis för uppehållstillstånd ska möjliggöra flexibla övergångar mellan studier, arbetsliv och företagande. Det är i Finlands intresse att så många som möjligt av de internationella studerande som avlagt examen får jobb i Finland efter att de utexaminerats. Alla som avlagt examen i Finland ska ha rätt till permanent uppehållstillstånd för att kunna få jobb, och det ska vara lättare att få finskt medborgarskap. Språkkunskaper är viktiga och det måste finnas tillräckliga möjligheter att utveckla dem. Kraven på kunskaper i finska eller svenska ska inte vara högre än den nivå som arbetet förutsätter. Internationella studerande ska i samband med sina studier få sådana nätverks- och arbetslivsfärdigheter som behövs i det finländska arbetslivet samt möjligheter att bekanta sig med finländska arbetsgivare och praxis för jobsökande. Ett tillräckligt antal avlönade praktikplatser och arbetslivsbesök är ett viktigt sätt för internationella studerande att integreras i och bekanta sig med det finska arbetslivet.

De arbetsinsatser som personer med delvis nedsatt arbetsförmåga bidrar med ska uppskattas i arbetslivet och som nyttiga för samhället på samma sätt som den arbetsinsats som heltidsarbetande personer bidrar med. Personer som kan arbeta deltid ska erbjudas uppgifter som motsvarar deras arbetskapacitet. Vi bör vidga uppfattningen om heltidsarbete som den enda formen av arbete. Att möjliggöra deltidarbete stöder även målet att förlänga arbetskarriärerna i mitten. Även valet att göra deltidarbete ska värderas.

Påverkansmål:

- Arbete under studietiden beaktas då nettostudietiden beräknas.
- Alla universitetsstuderande har tillgång till högklassiga karriärtjänster.
- Genom ett tillräckligt kursutbud främjar universiteten studerandenas beredskap att grunda företag.
- Målen för praktiken är tydliga för studerande och de studerande ska erhålla både lön för, respons på och kontinuerlig handledning för praktiken till stöd för lärande.
- Internationella studerande som avlagt en högskoleexamen i Finland erbjuds automatiskt ett permanent uppehållstillstånd.
- Det finns tillräckligt med kurser i finska eller svenska för internationella studerande. Utöver grundläggande kunskaper förbereder kurserna även för arbetslivet.
- Användningen av anonym rekrytering ökar särskilt för att trygga ett jämlikt bemötande av internationella studerande, invandrare och alla kön.
- Att ha varit aktiv inom en studentorganisation eller studentkår erkänns vid alla universitet som aktivitet som stöder kompetensutveckling. Studerande får studiepoäng för arbete inom studentorganisationer.
- Samarbete mellan universitet och arbetsgivare ska stärkas när det gäller praktik.

Studeraendes kommun, en levande kommun

Stads- och samhällsplaneringen ska satsa på en levande stadsbild, gemensamt och fritt utrymme i staden, bevara mångsidiga natur- och miljömål, minska ojämlikhet mellan stadsdelar samt på trivsel. Kommunerna ska ambitiöst sträva efter kolneutralitet, att minska avfallet och en globalt hållbar konsumtion. Kommunerna ska satsa på bildning, utbildning och kultur. Studerande är en betydelsefull och erkänd grupp som deltar i kommunernas beslutsfattande och stadsgemenskapen. Studentkårerna uppmuntrar sina medlemmar att delta i det kommunala beslutsfattandet. Kommunerna ska ha tätt samarbete med högskolorna samt med näringslivet för att främja ungas sysselsättning.

Kollektivtrafiken samt gång och cykling är de primära sätten att ta sig fram på tätorter. Kollektivtrafiken ska vara förmånlig i alla skeden av livet. Den ska göra det möjligt för studerande att resa såväl på studieorten som mellan studieorten och hemorten. Studerande på alla håll i Finland ska ha tillgång till kollektivtrafikstjänster till rimligt pris. Kommuner med tät bebyggelse ska utarbeta ett program för att främja cykling. Programmet ska främja en trygg cyklingskultur, till exempel genom cykelfiler, cykelparkering, cykelfickor och stadscyklar.

Studentkårerna måste utvecklas som starka påverkare kommunalt, regionalt och på landskapsnivå. Reformen av social- och hälsovården måste ta hänsyn till de studeraendes särskilda behov som användare av social- och hälsovårdstjänster. Reformen ska fokusera på nationellt enhetliga, tillgängliga och lättanvända tjänster som alla kan använda även elektroniskt. Studerande identifieras som en användargrupp för tjänster och deltar i beslutsfattandet inom välfärdsområdena och Helsingfors stad.

Påverkansmål:

- För att studerande med familj ska kunna studera bör det finnas småbarnspedagogiska tjänster som är anpassade efter deras behov och har flexibla vårdtider och timantal. Småbarnspedagogiken måste utvecklas till en mer flexibel tjänst exempelvis genom att förbättra tillgången till kvälls- och helgomsorg och genom att ta bättre hänsyn till behovet av skiftesomsorg.
- Studentkårerna deltar i beredningen av beslut i städer och välfärdsområden.
- Priserna inom kollektivtrafiken är måttliga och kollektivtrafiken utvecklas i enlighet med de behov som studerandena har.
- Rabatterade priser för särskilda grupper kvarstår i persontågstrafiken även efter att tågtrafiken öppnats för konkurrens.
- Universitetsstäderna gör upp program för att främja cykling.
- I kommunernas och landskapens tjänster säkerställs att språkkunskaperna är tillräckliga och ändamålsenliga med tanke på kundernas behov.
- Myndighetstjänster finns lätt tillgängliga även för internationella studerande och invandrare. Internationella studerande och invandrare vet vilken instans som erbjuder vilka tjänster.
- I kommunernas och välfärdsområdenas tjänster ska tillräckliga och ändamålsenliga kunskaper i inhemska och främmande språk samt eventuella tolktjänster säkerställas för kunderna. Personalens kultursensitivitet bör också utvecklas genom utbildning.
- Alla har rätt till högklassiga och moderna bibliotekstjänster, oberoende av hemkommun.

- Alla universitetsstäder har 50 % studeranderabatt i kollektivtrafiken för alla studerande, oavsett ålder och bostadsort.

Ett klimatvänligt och hållbart samhälle

Följderna som mänsklig verksamhet har på klimatet och miljön, dvs. klimat- och miljökrisen, är bland de största generationspolitiska frågorna i vår tid. Det lidande, den osäkerhet och de kostnader som klimat- och miljökrisen medför hopas oproportionerligt på unga, kommande generationer och särskilt på människor och andra arter som har det sämst ställt globalt. Finland ska vara en föregångare i kampen mot klimatförändringen, driva en effektiv och ambitiös klimat- och miljöpolitik samt höra oberoende forskare och experter. och Finland bör satsa mer ambitiöst på forskning och innovationer som bekämpar klimat- och miljökrisen. Övergången till ekologisk hållbarhet och koldioxidneutralitet ska vara globalt rättvis, vilket därför kräver snabbare och kraftfullare åtgärder i väl utvecklade välfärdsstater, såsom i Finland. Finland måste också driva en mer ambitiös klimatpolitik såväl i internationella förhandlingar om klimat och biologisk mångfald som inom Europeiska unionen. Förändringen måste ske på ett socialt rättvist sätt mellan länderna.

Det allmänna ska ta huvudansvaret för att bekämpa klimat- och miljökrisen. En hållbar välfärdsstat kan inte byggas utan nödvändiga politiska beslut. Det offentliga beslutsfattandet ska ligga i linje med det gällande internationella klimatavtalet och sträva efter att begränsa ökningen av den globala medeltemperaturen till 1,5 celsiusgrader. Vid offentlig upphandling och konkurrensutsättning av den ska upphandlingens klimat- och miljöpåverkan beaktas och ekologiska aspekter och koldioxidsnålhet prioriteras högre. Samhällets skatte- och stödsystem ska göra hållbara val till de ekonomiskt mest lönsamma alternativen för såväl gemenskaper som individer. Vi ska ingripa i ohållbar verksamhet genom reglering. Det allmänna har till uppgift att säkerställa en socialt rättvis övergång till en mer hållbar välfärdsstat. I och med förändringar i samhället ska sådana befolkningsgrupper särskilt stödjas för vilka konsekvenserna av förändringarna medför risk för ojämlikhetsutveckling.

Kampen mot klimat- och miljökrisen begränsar sig inte bara till politiskt beslutsfattande. Alla sektorer i samhället, dvs. individer och såväl den privata som den offentliga och den tredje sektorn måste i sin verksamhet förbinda sig till att lösa klimat- och miljökrisen, och det är det allmännas uppgift att säkerställa detta. Samhället behöver en principiell förändring mot en mer hållbar produktion, globalt ansvarstagande och cirkulär ekonomi, bort från överkonsumtion och att förbruka naturresurser på ett ohållbart sätt. Utbildningssystemet som helhet, från småbarnspedagogik till högre utbildning, ger oss verktyg att förstå och lösa orsakerna till och konsekvenserna av klimat- och miljökrisen samt beredskap att arbeta för en mer hållbar framtid. Även framtidens arbetsliv måste på ett genomgripande sätt kunna svara på de utmaningar som klimatkrisen ställt oss inför. Att bekämpa klimat- och miljökrisen ska genomsyra samhället och dess funktioner, och därför måste varje bransch söka övergripande sätt att bekämpa den.

FSF bekämpar klimat- och miljökrisen modigt både genom att utveckla sin egen verksamhet i en mer hållbar och koldioxidneutral riktning och genom att kräva nödvändiga åtgärder av samhället och universiteten. Universiteten engagerar och lyssnar på studentkårerna i universitetens interna hållbarhets- och ansvarsarbete. Studentrörelsen ser till att den unga generationens och de studerandes röster blir hörda när beslut fattas om klimat- och miljökrisen, tar globalt ansvar och bidrar till att bygga en mer hållbar värld för kommande generationer.

Påverkansmål:

- Forskning vid universitet spelar en större roll i bekämpningen av klimat- och miljökrisen. Klimat- och miljötemat ska prioriteras i framtida investeringar i forsknings-, utvecklings- och innovationsverksamheten (FUI).
- Utsläppskompensationer är det sista alternativet för att uppnå koldioxidneutralitet. Kompensationerna ska vara additionella och forskningsbaserade.
- Finland ska vara koldioxidneutralt senast 2035 och sträva efter att bli koldioxidnegativt. Koldioxidsänkor och koldioxidreserver ska ökas.
- Förlusten av biologisk mångfald i Finland måste hejdas till år 2030, och orörda och hotade ekosystem, såsom urskogar, måste skyddas och återställas. Vid planering av mark- och vattenanvändning ska de som orsakar skador på den biologiska mångfalden förpliktas att kompensera för dessa skador.
- Samhället ska övergå till helt hållbart och ansvarsfullt producerade fossilfria eller förnybara energikällor. Samhället ska göra dessa till det ekonomiskt mest lönsamma alternativet också för konsumenter, hushåll och företag, samt stödja deras tekniska utveckling och investeringar i dem.
- På lång sikt ska Finland helt övergå till förnybara energikällor. Kärnkraft är en del av övergången till en mer hållbar energiproduktion, och dess roll i decentraliserad energiproduktion är nödvändig.
- Användning av torv, olja, stenkol samt andra fossila energikällor i energiproduktionen ska förbjudas.
- Vi måste snabbt ändra samhällets skatte- och stödsystem så att de effektivt styr mot minskade utsläpp och att värna om miljön.
- Koldioxidneutralitet ska främjas i nationell trafik. Kollektivtrafiken ska vara tillgänglig runt om i Finland med beaktande av studentstädernas och studerandenas särskilda behov. Bannätet ska utvecklas och fossilfria färdmedel eller färdmedel med andra former av ren energi bör vara det primära färd sättet inom landet.
- Flyget ska beskattas så att skatten så effektivt som möjligt minskar den klimatpåverkan som flyget orsakar. Finland ska driva linjen att införa en harmoniserad flygskatt på EU-nivå.
- Företagsstöd som är skadliga för miljön ska slopas. En förutsättning för företagsstöd ska vara att företaget främjar en mer hållbar framtid och ansvarstagande.
- Samhället ska möjliggöra ett hållbart matsystem som uppmanar människor att till största delen äta vegansk mat, med hänsyn till individuella specialbehov, och minska matsvinnet i livsmedelskedjorna och konsumtionen.
- Det ska vara obligatoriskt att märka konsumentprodukter med deras klimat- och miljöpåverkan för att underlätta en mer hållbar konsumtion.
- Konsumentprodukterna ska beskattas så att det är ekonomiskt lönsamt för konsumenter att göra klimatvänligare och mer hållbara val. Regleringen och beskattningen av service- och reparationstjänster ska göra det lättare att förlänga produkternas livslängd och minska livscykelutsläppen.
- Naturförstörelse ska kriminaliseras i den internationella brottmålsdomstolen (ICC).
- Reklam för fossila produkter och produkter som avsevärt påskyndar förlusten av den biologiska mångfalden måste förbjudas i Europa.

Universitetet

Det finländska bildningsuniversitetet

Universitetet är en autonom samhällelig institution som har i uppgift att främja den fria forskningen och den vetenskapliga och konstnärliga bildningen, att meddela på forskning grundad högsta undervisning och att fostra de studerande till aktiva medlemmar av mänskligheten. Universitetet är en integrerad del av samhället. Forskning och undervisning ska vara moraliskt och intellektuellt oberoende av politiska, ideologiska och ekonomiska maktgrupperingar. Målet med universitetet, vetenskapen, konst och den oberoende forskningen är att utveckla mänskligheten. Det är viktigt att universitetet och den akademiska gemenskapen för en aktiv och kritisk dialog med det omkringliggande samhället. Den finländska konst- och vetenskapsgemenskapen är internationell och främjar en gränsöverskridande samhällelig dialog. Universitetssamfundet ska känna sitt globala ansvar och främja en hållbar och rättvis värld. Universitetet förbinder sig till etisk investeringsverksamhet och att inte investera i bolag inom fossil energi, vapen- eller tobaksindustrin eller bolag som har verksamhet på olagligt ockuperade områden. Befintliga investeringar i sådana bolag avskaffas inom ramen för en skälig övergångstid.

Den fria finska bildningsstaten måste säkra universitetens autonomi samt fri vetenskap och konst. Universitetens finansiering ska även i framtiden till största delen grunda sig på statlig basfinansiering. Universitetet får inte vara beroende av villkorad privat finansiering. Examensinriktad högre utbildning i Finland ska vara avgiftsfri för studerande, oberoende av nationalitet. Universitetens finansiering styrs av en nationell finansieringsmodell. Modellen ska vara förutsebar, transparent och ska belöna universitetet exempelvis för kvaliteten på utbildningen, sysselsättning som motsvarar utbildningen, forskningens genomslagskraft, för att särskilt beakta hållbarhets- och ansvarsfrågor, högskolornas samarbete sinsemellan samt internationalisering. Universitetet verkställer sina lagstadgade uppgifter utgående från sina egna profiler och strategier. Profileringen sker med respekt för universitetens autonomi. Universitetens finansieringsmodell och statliga kanaler för forskningsfinansiering stöder olika discipliner rättvist. Finansieringsmodellen omfattar utöver de kvantitativa indikatorerna även kvalitativa indikatorer, såsom studentrespons. Den procentuella andelen av studentresponsen ökas i finansieringsmodellen.

Den finska vetenskaps- och innovationspolitiken måste inse betydelsen av en mångsidig vetenskap för en högklassig basforskning och därigenom även för den tillämpade forskningen och uppkomsten av innovationer. Högskole- och vetenskapspolitiken ska vara långsiktig. Universitetsdemokratien och förutsättningarna för den ska tryggas genom att stärka universitetens jämna trepartsprincip. Universitetssamfundets möjligheter att påverka ska stärkas i universitetslagen och därigenom i universitetens verksamhetskulturer. Den akademiska gemenskapen, det vill säga studerande, professorer och personal, inklusive undervisnings- och forskningspersonal samt annan personal, är representerade enligt trepartsprincipen på alla nivåer av universitetets förvaltning och i alla skeden av beslutsfattandeprocesserna. Universitetets förvaltning ska vara genomskådlig, inkluderande och konsekvent. Offentlighetsprincipen för förvaltningen ska gälla även olika utskott vid

universiteten. Alla medlemmar i den akademiska gemenskapen deltar i att utveckla universitetet. Alla grupper behandlas jämlikt och jämbördigt.

Universitetsstuderandena är medlemmar i autonoma studentkårer. Kåreerna har en viktig roll vid universiteten och i det omgivande samhället. Globalt ansvar är en del av studentkårens uppgift och förbereder studerande för ett aktivt, engagerat och kritiskt medborgarskap. Centrala verksamhetsprinciper inom studentrörelsen är internationalism och deltagande. Det innebär att internationella studerande har möjlighet att fullt ut delta i FSF:s verksamhet och att sprida goda tillvägagångssätt för att deltagandegöra internationella studerande i studentkåreerna. När vi diskuterar internationella studerande är det viktigt att beakta mångfalden av olika bakgrunder.

Påverkansmål:

- De studerande är representerade i alla universitetsstyrelser samt på lägre nivåer i förvaltningen.
- De internationella medlemmarna av universitetssamfundet kan delta i universitetets förvaltning. Studentkårens internationella medlemmar kan delta i alla studentkårens beslutsfattande organ.
- I kunskapsmålen för högskoleexamina ingår förståelse av att förverkliga globalt ansvar och FN:s målsättningar för hållbar utveckling i kontexten av utbildningsområdet, i att ändra organisationernas arbetssätt och i individens dagliga verksamhet.
- De finländska universiteten ska vara koldioxidneutrala senast 2030. Universiteten ska eftersträva att nå koldioxidneutralitet i första hand genom att minska utsläppen och i andra hand genom att kompensera för utsläppen.
- Uppföljningen av hur kunskapsmålen för hållbarhet och ansvarstagande nås ska ingå som en del av enkäter om respons och utexaminering.
- Offentligt finansierad forskning, undervisningsmaterial och förvaltningshandlingar är offentliga.
- Forskningsdata görs mer tillgängliga genom att man främjar öppen information i universiteten, omfattande behörigheter till databaser och öppnar bibliotekstjänster.
- Finansieringsmodellen för universitet betonar indikatorer för examinas kvalitet i stället för tiden för slutförande av studierna.
- Val av universitetens ledning sker med beaktande av principen om offentlighet.

Utbildningsvägar och jämlikhet inom utbildning

Det finska utbildningssystemet ska ses som en helhet, från småbarnspedagogik till fortbildning under arbetskarriären. Det här innebär att livslångt lärande ska erkännas som en viktig del av det moderna välfärdssamhället. Samhället ska livet ut trygga förutsättningarna för individen att införskaffa sådan kunskap och sådana färdigheter som krävs för att kunna delta på arbetsmarknaden och för aktivt medborgarskap. Även utbildning efter examen ska vara tillgänglig för personer med olika bakgrunder och i olika livssituationer med beaktande av individens personliga egenskaper. Alla vuxna, oberoende av bakgrund eller socioekonomisk ställning, ska ha möjligheter till livslångt lärande.

Utbildningen ska bättre än för närvarande främja social rörlighet. Den inverkan som föräldrars och släktingars socioekonomiska ställning, förmögenhet och utbildningsbakgrund samt andra externa faktorer, såsom var en bor och miljön, har på att söka sig till utbildning måste minska. Därför ska samhället med hjälp av sektorsövergripande och intersektionella redskap söka metoder som på ett konkret sätt främjar allas reella möjligheter att ta del av högskolestudier. I Finland ska barn ha en subjektiv rätt till avgiftsfri, högklassig och flexibel småbarnspedagogik. Antalet dagvårdsplatser ska ökas utan att öka gruppstorlekarna. Med avseende på social rörlighet är det viktigt att alla barn deltar i småbarnspedagogik i tillräcklig utsträckning innan de börjar skolan. Dagvård på deltid ska vara ett realistiskt alternativ och förutsätter i sin tur att dagvårdstjänsterna utvecklas till att bli mer flexibla.

Den grundläggande utbildningen och utbildningen på andra stadiet måste ge tillräckliga kulturella färdigheter och jämlika möjligheter att söka till högre utbildning. Varje inlärare ska ses som en potentiell högskolestuderande. Rättigheterna till bildning hos elever med behov av särskilt stöd ska säkras genom att ge tillräckligt och konsekvent individuellt stöd under elevens hela studiegång. Det är viktigt att alla finländare avlägger minst en andra stadiets examen, och därför ska småbarnspedagogiken, grundskolan och utbildningen på andra stadiet vara avgiftsfri och verkligen tillgänglig för alla. Avgiftsfriheten ska omfatta läromedel och tillbehör som behövs för studier. Avgiftsfriheten ska fortsätta för hela den tid som det tar att avlägga examen.

Utbildningssystemet ska också ta hänsyn till studerande som behöver internationellt skydd och som fallit offer för kränkning av mänskliga rättigheter, och för dem ska nya kompletterande studiebaseade kanaler för invandring inrättas. Den samhällsliga integrationen av flyktingar och invandrare ska stödjas genom att de ges tillräckliga möjligheter att utbilda sig. Erkännande av tidigare förvärvad kompetens och utbildning ska förbättras. Småbarnspedagogiken och de första och andra stadierna beviljas anslag för positiv diskriminering så att man hela utbildningsvägen kan hjälpa elever som behöver extra mycket stöd. Det skapas lösningar för den högre utbildningens tillgänglighet som beaktar de studerande som riskerar att försättas i en ojämlig ställning.

Det är viktigt att unga under hela sin utbildningsväg får tillräcklig handledning för att fatta avvägda och informerade beslut. Särskild uppmärksamhet bör fästas vid att underrepresenterade grupper deltar i utbildningen. Normativa könsuppfattningar, socioekonomisk status eller tillhörighet till en minoritet får inte begränsa sökande till utbildning och arbete. Normativa uppfattningar om kön får inte begränsa utbildnings- eller yrkesval. Läroanstalterna får inte systematiskt samla in information om sina studerandes personliga egenskaper som är irrelevanta med tanke på antagning av studerande och genomförandet av studierna. Den studerande har alltid rätt att vägra ge sådan information. Studie-, examens- och befolkningsregistren ska ta hänsyn till rättigheterna för transpersoner, icke-binära personer och andra könsminoriteter.

Antagning till universiteten ska ske i första hand via avgiftsfria urvalsprov, urvalskurser eller på andra sätt som är oberoende av studieframgången på andra stadiet. Studieframgång under andra stadiet kan ändå användas som en sekundär urvalsfaktor inom sådana områden där den är särskilt lämpad för det. Även då måste universiteten avsätta en avsevärd del av sin intagningskvot för studerande som söker via kanaler som är oberoende studieframgång. Universiteten ska alltid betona lämplighet och motivation i sin intagning av

studerande. Bedömningen ska ske professionellt, transparent och jämlikt och med beaktande av disciplinära särdrag. Inträdesproven ska ordnas på ett tillgängligt sätt och de sökande ska erbjudas tillräckliga arrangemang för individuellt stöd. Inträdesproven inom samma branscher ska genomföras som riksomfattande gemensamma urvalsprov som i mån av möjlighet. Systemet ska vara sådant att det inte finns något behov av förberedande kurser (s.k. prepkurser), och det krävs inte oskäligt stora ekonomiska eller tidsmässiga resurser av den sökanden för att söka sig till högre utbildning via öppna universitetet. Vid antagning av studerande ska universitetet inte övergå till en modell där en stor del av de sökande blir antagna till universitetet som examensstuderande och där studerande i ett senare skede gallras bort utifrån studieframgången. Utvecklingen av den öppna universitetsleden får inte leda till sådana här arrangemang. I framtiden ska studerande som beviljas rätten att avlägga lägre högskoleexamen i princip alltid beviljas rätten att avlägga högre högskoleexamen. Det öppna universitetet ger möjlighet att komplettera sin kompetens och att söka sig till högre utbildning i olika skeden av livet, också utan allmän behörighet för högskolestudier. Det öppna universitetet ska inte vara en avgiftsbelagd väg för att kringgå urvalssystemet, och de öppna universitetet ska inte bevilja examina. Kvoter för förstagångssökande är inte ett bra sätt att försnabba antagning till högre utbildning.

Högskolorna och andra stadiets läroanstalter ska samarbeta intensivt för att studerande ska kunna bekanta sig med högskolestudier redan under andra stadiet. Samarbete mellan läroanstalter som ligger långt ifrån varandra kan skapas till exempel med hjälp av webbaserade verktyg. Samarbete ska ur andra stadiets perspektiv vara så jämlikt som möjligt i olika regioner. I varje läroanstalt på andra stadiet ska det vara möjligt att avgiftsfritt avlägga högskolestudier.

Påverkansmål:

- Alla barn har subjektiv rätt till avgiftsfri småbarnspedagogik.
- Universitetsutbildade barnträdgårdslärare bör ansvara för läraruppgifter i småbarnspedagogiken och förskolan som kräver pedagogisk kompetens. Alternativt i steinerdaghemmen bör även barnträdgårdslärare med examen i steinerpedagogik ansvara för sådana läraruppgifter som kräver pedagogisk kompetens.
- Genomförandet av tillgänglighetsplanerna ska finansieras, följas upp och mätas.
- FSF lobbar för att underlätta tillgången till högskoleutbildning för grupper i sårbar ställning, och att det skapas strukturer som främjar tillgången.
- Antalet flyktingar och invandrare som avlägger examen på andra och högre stadiet ökar och redan avlagda examina erkänns då tillämpligt.
- För studerandeaktivister som fallit offer för kränkning av mänskliga rättigheter ska Finland inrätta en kompletterande studiebaserad kanal för invandring för personer som är i behov av internationellt skydd.
- Kompetenskartläggningar för flyktingar och asylsökande genomförs så fort som möjligt efter att personen anlånt till Finland.
- Integrationsutbildning ska alltid vara kostnadsfri. Utbildningen ska sträva efter att ge invandrare självständiga kunskaper i finska eller svenska.
- Internationella studerande har tillgång till pålitliga, tillgängliga och jämlika bastjänster.
- Internationella studerande ska garanteras tillgång att göra EU-registrering och adressanmälan, söka identitetskort för utlänning, få finska nätbankskoder,

elektroniska myndighetstjänster och studieförmåner inom en månad efter ankomst, utan att dessa medför onödiga utgifter för de studerande.

- Kommunerna erbjuder tillräcklig förberedande utbildning och stöd i övergångsfaser inom utbildningen för att alla som vill det ska ha bättre möjligheter att söka sig till högre utbildning.
- Studerande på andra stadiet har möjlighet att avlägga universitetskurser på förhand, till exempel via digitala lärplattformar på nätet.
- Tydliga, gemenskinliga och entydiga kunskapsmål definieras för all högre utbildning, för individuella kurser hela vägen till examen.
- Möjligheterna att omskola sig under arbetskarriären ökar.
- Kostnaderna för livslångt lärande får inte enbart ligga på den lärandes ansvar, utan ansvaret ska fördelas mellan individen, arbetsgivaren och offentlig sektor. Alla ska ha möjlighet att uppdatera sin kompetens, oavsett individens ekonomiska ställning eller anställningsstatus.
- Livslångt lärande finansieras separat genom basfinansiering, som fördelas via universitetens finansieringsmodell.
- Öppna studier på andra och högre stadiet erbjuds när det är möjligt.
- Universiteten ger utexaminerade studerande möjlighet att komplettera sin kompetens.
- Antagning till universitet ska huvudsakligen ske genom urvalsprov eller kursval, oberoende av studieframgång på andra stadiet.
- Poängsättningsmodellen för antagning på basis av betyg ska basera sig på viktning av relevant kunnande med avseende på branschen. Universiteten ska kollektivt ansvara för utvecklingen av poängsättningsmodellen.
- Urvalsprov ska i första hand ordnas som branschvisa riksomfattande gemensamma urvalsprov. Urvalsproven ska baseras på ett material som delas ut under urvalsprovet och/eller ett kort förhandsmaterial. Urvalsproven ska inte enbart basera sig på gymnasiet lärokurs.
- Digitaliseringen av urvalsproven ska genomföras på ett tillgängligt sätt. Informationssystemens tillgänglighet ska säkerställas och sökanden ska ha möjlighet att låna en enhet för urvalsprovet. Digitaliseringen av urvalsproven och informationssystemens tillgänglighet beaktas i ministeriets anvisningar om universitetens tillgänglighetsplaner.
- De kunskaper och färdigheter som efterfrågas i provet ska vara möjliga att förvärva utan ytterligare avgiftsbelagd utbildning.
- Kvoter för förstagångssökande avskaffas.
- Kvoterna för sökanden med samiska eller svenska som språk ska bibehållas.
- Den öppna universitetsleden får utgöra högst 10 % av den totala intagningen till universiteten.

Studentcentrerat lärande och studieförmåga

I principerna för studentcentrerat lärande ingår valfrihet för den studerande och hens ansvar för sitt eget lärande, deltagande och att planera sin studieväg. I stället för att fokusera på vitsord och studiepoäng motiveras den studerande av samarbete, ansvar och av högklassig

och aktuell undervisning.Handledning av den studerandes lärande och att stödja hen i hens val framhävs i rollen som akademiskt anställd.

Studentcentreringen ska beaktas i examinas strukturer, lärmiljöer, utvärderingar, kunskapsmål och undervisningsplaner. Lärmiljöerna ska vara tillgängliga. Undervisningen ska beakta att de studerande har olika baskunskap, behov, intressen och olika sätt att lära sig. I undervisningen bör man använda olika undervisningstekniker mångsidigt utan att de blir ett värde i sig. Närvarokraven för studerande måste vara pedagogiskt motiverade och ta hänsyn till studenternas olika livs- och familjesituationer.

Kunskapsmålen för universitetsutbildningen ska definieras per kurs, helhet och examen. Kompetens som den studerande fått under tidigare högskolestudier och utanför sådana ska tillgodoräknas i studierna i enlighet med utbildningens kunskapsmål.

Högskolorna satsar på utveckling av undervisningen genom att erbjuda den undervisande personalen behövliga resurser, pedagogiskt stöd och stöd för att introducera och utveckla en studentcentrerad pedagogik. Sätt att i undervisningen beakta studerande med annorlunda inlärningssätt ska ingå i den pedagogiska utbildningen. Personalen ska även få stöd i att använda mångsidiga, digitala undervisningsverktyg och i att planera undervisning på främmande språk riktad till en mångkulturell grupp. Ändamålsenlig undervisningsteknologi möjliggör en flexibel lärmiljö och mångsidiga undervisnings- och utvärderingsmetoder. Högskolornas interna belöningsystem ska belöna framstående undervisning.

Digitalisering främjar öppen undervisning och material vid universiteten. Universitet utvecklar undervisningspersonalens digipedagogiska kunnande för att garantera att alla studerande har lika möjligheter till lärande. De möjligheter som digitaliseringen erbjuder ska användas för att öka den studerandes kompetens, för handledning, för att utveckla kvaliteten av undervisning och handledning, för att studera vid en annan högskola och för att utveckla möjligheter till kontinuerligt lärande. Digitaliseringen kan också användas för att prognostisera kompetensbehov. I digitaliseringen måste högskolorna beakta studentcentreringen och den studerandes rätt till den information som hen äger. För att information av den studerande och om den studerandes studier ska kunna användas fullt ut ska den bevaras så att den inte bara kan användas av universitetet utan också fritt utanför universitetet. Behovet av att använda information, till exempel för att erkänna kunnande som den studerande förvärvat någon annanstans, får alltså inte utgöra ett hinder för studier vid andra högskolor. Om den studerande vägrar ge viss information för undervisningen, får detta dock inte göra det svårare för den studerande att genomföra sina studier. Ökad digitalisering får inte heller försämra den studerandes möjligheter att i första hand få närundervisning eller -handledning. Den studerande erbjuds möjlighet att studera eller få handledning på ett flexibelt sätt digitalt när det inte finns pedagogiska hinder för att studera eller få handledning digitalt. I utvecklingen av digitaliseringen ska vi till exempel beakta de utmaningar som skapas av tillgängligheten av behövlig maskinvara och programvara och de studerandes socioekonomiska ställning.

Varje person som utexamineras från en högskola har under sin studietid fått övning i att verka i en internationell, mångkulturell verksamhetsmiljö och förstå globala utvecklingsfrågor ur sin egen disciplins perspektiv. Mobilitetsperioder är inte en förutsättning för internationalisering – principen om internationalisering på hemmaplan för

in globala fenomen och undervisningsmetoder som stöder kulturell mångfald i varje examen. Internationalisering på hemmaplan och digital mobilitet är utmärkta ur tillgänglighetsperspektivet, men hållbar fysisk internationell mobilitet ska vara den primära formen av mobilitet och den ska stödjas. Universiteten måste satsa på undervisning i främmande språk och de ska erbjuda ett omfattande utbud av kurser i främmande språk. Utbytesstudier ska tillgodoräknas i examen.

I kvalitetsutvärderingen av högskolorna ska beaktas kvaliteten på undervisningen, studentcentrering, studerandes välbefinnande, inlärningsresultat, internationalism och sysselsättning av god kvalitet. Högskolornas responssystem ska vara nationellt jämförbara och högskolorna utvecklar långsiktigt sin verksamhet utgående från responsen. De studerande ska kunna delta i utvecklingen av undervisningen i alla utvecklingskedan. De studerande ska regelbundet både ge och få respons om sina studier och responsen ska hanteras sakligt.

Studieförmågan är den studerandes arbetsförmåga. Den inverkar på hur studierna fortskrider, studieresultat och på såväl den studerandes som gemenskapens välbefinnande. Högskolorna ska främja studieförmågan på alla dess delområden: undervisning och handledning, studiefärdigheter, studiemiljö samt hälsa och resurser.

Det gagnar även universitetet att utveckla stöd för studerande. Studerande ska erbjudas rikligt stöd och handledning på alla utbildningsstadier vid planering av studier, karriär och liv. Högskolorna ska satsa på att integrera alla nya studerande i högskolegemenskapen. De stödtjänster som högskolan erbjuder presenteras för studerande. Sådana tjänster ska det finnas ett brett utbud av ända till studiernas slut. I utbudet av stödtjänster beaktas studerandenas olika bakgrunder. Universiteten ska erbjuda studerande stöd på universitets officiella språk och på engelska.

De studerande ska få hjälp av universitetet för att hitta de inlärningsätt och -tekniker som passar hen bäst. Dessutom identifierar och erkänner universiteten de studerandes olika, individuella egenskaper som kan påverka lärande. Universitet ökar såväl undervisnings- och handledningspersonalens som de studerandes medvetenhet om inlärningssvårigheter. Det gör det lättare att till exempel få stöd i rätt tid och att välja undervisningsmetoder som stöder olika inlärningsätt. Särskilt i början av studierna ska universitetet även uppmuntra den studerande att utveckla sitt kritiska tänkande och problemlösningsfärdigheter. Genom det stöd den studerande får kan hen definiera och sätta ord på sin kompetens och flexibelt lära sig nytt.Handledning stöder utvecklingen av förutsättningar för livslångt lärande.

Påverkansmål

- Universiteten erbjuder handledningstjänster för att planera och förverkliga internationaliseringsperioder.
- Högskolorna planerar mångsidiga lärmiljöer för olika användningsändamål.
- Universitetens interna belöningssystem belönar högklassig undervisning och handledning.
- Pedagogisk kompetens är ett rekryteringskriterium för forskare och undervisande personal.
- Det finns ekonomiskt stöd för utbytesstudier och tillgodoräkandet av studier från utbytet är smidigt.

- Studerande garanteras möte med studiepsykologen senast en månad efter tidsbokning.
- Studiepsykologerna intensifierar samarbetet med SHVS.
- Alla nya studerande deltar i en kurs som förbereder dem för universitetsstudier. Även lärare får utbildning i hur de beaktar individuella inlärningssätt.
- Högskolorna skapar ett riksomfattande, nätbaserat program för välbefinnande och livskompetens för att stödja de studerande i deras studier och vardag.
- Varje studerande anvisas en handledande lärare eller en utbildad studiehandledare. Hen följer tillsammans med den studerande upp studieframgången åtminstone en gång i året och vid behov justeras målsättningarna. Universiteten erbjuder handledning även på engelska. Den handledning som handledande lärare ger ingår i arbetstiden.
- I inlärningsmålen för examina nämns internationella färdigheter. Internationalisering på hemmaplan är en av de ledande principerna i examensplaneringen.
- Ökad digitalisering får inte försämra den studerandes möjligheter att i första hand få närundervisning eller -handledning.
- Användning av digitala inlärningsmiljöer och webbundervisning är en del av universitetspedagogisk utbildning.
- De universitetspedagogiska studierna och personalutbildningen stöder den akademiska personalen i att utveckla sin handledningskompetens.
- Universitetspersonal utbildas i att identifiera och ta hänsyn till psykisk ohälsa och missbruksproblem hos studerande och hänvisa dem till vård.
- Högskolorna har implementerat modeller för tidigt stöd som ger tydlig och tillgänglig vägledning om hur man ska agera när en studerandes missbruk eller psykiska hälsa oroar.
- Universitetets personal utbildas i att identifiera och hantera minoritetsstress.
- Studiebelastningen är jämförbar och rimlig inom olika branscher och vid olika universitet.
- Dimensioneringen av studiepoäng övervakas genom respons och analyser och överbelastning åtgärdas. Studerande har även inom alla områden möjlighet att agera som studeranderepresentanter inom ramen för läsordningen.

Högskolesystemet och examina

Högskolesystemet i Finland ska utvecklas som en helhet. Universiteten ska samarbeta tätt både sinsemellan och med yrkeshögskolesektorn. Studerande ska smidigt kunna röra sig mellan högskolorna. Högskolesystemet ska bestå av universitet och yrkeshögskolor, vilka skiljer sig från varandra såväl i fråga om deras respektive lagstadgade uppgifter som i fråga om strategier och profiler. Högskolorna ska lyda under den offentliga lagstiftning som definieras av universitets- och yrkeshögskolelagen. Högskolorna kan forma olika sammanslutningar.

Kvaliteten på finsk högre utbildning ska vara hög överallt och undervisningen utgår från aktuell beforskad kunskap. Varje högskoleenhet ska erbjuda ett tillräckligt utbud av studier. Högskolorna ska ha genuint gränsöverskridande samarbete och erbjuda internationella studiehelheter. Den strukturella utvecklingen av högskolenätet ska ske i dialog med Undervisnings- och kulturministeriet, universiteten, studerande och behövliga

intressegrupper. Fokus för utvecklingen av högskolenätet är utbildningens och forskningens kvalitet och tillgänglighet. I den regionala placeringen av högskolorna ska deras olika profiler och regionernas kunskapsbehov beaktas.

Internationalisering gör de finländska högskolorna framgångsrika. Med avseende på internationalisering är det viktigt att högskolorna har studerande från världen över. Internationella studerande bör beviljas uppehållstillstånd för hela sin studietid på en gång och den totala kostnadsbördan för studierna bör minskas, medräknat uppehållstillståndsprocessen och utkomstkraven. Högskolorna ska för att underlätta mobilitet erbjuda examina i enlighet med den europeiska referensramen för examina och kompetens. Den studerande måste kunna fortsätta från en högskola till en annan överallt i Finland och Europa. EU främjar bildning och akademisk frihet som värderingar, samt fungerande mobilitet och gränsöverskridande studentsamarbete. Utvecklingen av den europeiska utbildningen ska utgå från studerande. Utbildningen ska vara tillgänglig för underrepresenterade grupper i hela Europa. Dessutom utvecklas på europeisk nivå strukturer som uppmuntrar studerande att röra sig även utanför det europeiska högskoleområdet.

Mobilitet inom det finska högskolesystemet ska uppmuntras. Det ska vara möjligt att byta bransch vid övergången från en examen till en annan, både inom och mellan universitet, dock så att branschernas särdrag beaktas. Varje studerande som antagits till ett universitet ska ändå ha rätt att avlägga en högre högskoleexamen. Högskolorna uppmuntras att utveckla breda kandidatexamina, dock med beaktande av särdrag inom olika områden. Breda kandidatexamina utgår från ändamålsenliga kombinationer av discipliner och övergången från kandidat till magister får inte utgöra ett hinder för smidiga studier. Högskoleutbildningen ska snabbt reagera på förändrade kunskapsbehov och erbjuda vägar för livslångt lärande.

Den högre utbildningen utvecklas genom att skiljemurar mellan högskolor och utbildningsområden raderas. Det ska vara möjligt för den studerande att flexibelt välja kurser från en gemensam plattform för högskolorna om kurserna passar in i hans individuella studieplan. Det ska vara möjligt att fritt välja mellan utbudet vid det egna universitetet och andra universitet, med hänsyn till disciplinära särdrag. Det ska vara smidigt att byta bransch, och ske genom interna överflyttningar inom högskolorna på så sätt att överflyttande studerande inte tar studieplatser från nya studerande. Därför ska högskolorna etablera praxis för antagning av överflyttande studerande till olika examensprogram. Överflyttande studerande ska behandlas jämligt och högskolan ska garantera studiehandledning för dem.

Utbildningsvolymerna ska fastställas nationellt i samarbete mellan högskolorna och staten samt med beaktande av samhällets behov och så att högklassig undervisning säkerställs. Utbildningsmängden bör inte ökas om det försämrar undervisningens kvalitet, handledning eller stödtjänster. Examina ska ha tydliga inlärningsmål som avspeglas både i examen och i de enskilda studiemodulerna. Vid uppställandet av kunskapsmålen ska representanter för arbetslivet och andra relevanta intressenter höras. Det ska finnas ett tillräckligt brett utbud av utbildning på finska, svenska och engelska.

Utbildningen ska vara avgiftsfri för alla. Konsekvenserna av terminsavgifter för studerande från utanför EU/EES-området med avseende på universitetens internationalisering, ekonomi och jämlikhet ska aktivt följas upp. Studerande är sinsemellan jämlika i fråga om undervisning och tjänster trots att en del av studerandena avlägger läsårsavgifter: det går inte att ta genvägar till exempel genom kvoter för kurser eller boende.

Stipendiesystemet ska beakta den sökandes socioekonomiska bakgrund. Det ska vara omfattande, förutsägbart och transparent. Medel för utvecklingssamarbete eller från universitetens basfinansiering får inte användas för att finansiera stipendiesystem. De sökande har information om grunderna för hur stipendier beviljas samt om storleken på läsårsavgifterna redan då de söker till utbildningen. Varken grunderna eller storleken på avgiften ändras under studiernas lopp.

Då avgiftsbelagda specialiserings- och påbyggnadsstudier blir allt vanligare måste det säkerställas att en avgiftsfri examen fortsättningsvis är tillräcklig för arbetslivet och att individen inte behöver köpa sig kompetens för att kunna få jobb. Utbildningsexporten tär inte på den avgiftsfria undervisningens resurser utan ökar dem. Utbildningsexporten genomförs på ett ansvarsfullt och etiskt sätt. Utbildningsexport görs hållbart och etiskt och nationella principer utarbetas för dess genomförande.

Påverkansmål:

- Vid precisering av antalet examina ska det tas hänsyn till motiverat behov, och beaktas att resurserna räcker till och att de fördelas proportionerligt och branschspecifikt. Det finns tydliga indikatorer för uppföljning av hur visionen för högskoleutbildningen och forskningen förverkligas, och det tillsätts en uppföljningsgrupp för visionen.
- Finland uppnår Bologna-processens mål. Examina och studiehelheter erkänns i hela Europa, utan att sänka kvaliteten på utbildningen.
- Universitetsstuderande kan fritt välja biämne vid valfri högskola. Det här kan förverkligas till exempel genom att utvidga systemet med JOO-studier.
- Samarbetet mellan universiteten intensifieras genom att nationella branschspecifika studiehelheter utvecklas.
- I Finland skapas en nationell plattform för examensstuderande och andra studerande inom kontinuerligt lärande. Den gemensamma plattformen för högskolorna möjliggör också studier som är oberoende av tid och rum och uppmuntrar till samarbete högskolorna emellan. Plattformen genomförs i samarbete mellan högskolorna genom öppna gränssnitt och delning av data.
- Kandidatexamen erbjuder bred beredskap att avlägga magisterexamen inom en annan bransch. Branschernas särdrag beaktas.
- Flyktingar och asylsökande kan fortsätta sina studier i Finland. Asylsökandenas möjligheter att söka sig till högre utbildning stöds genom att det till exempel erbjuds förberedande överbyggande studier eller kurser.
- De terminsavgifter som introduceras utvärderas kritiskt med minst två års mellanrum. Terminsavgifterna frångås så fort som möjligt.
- Internationella studerande beviljas uppehållstillstånd för hela studietiden. Studieprogram har planerats på så sätt att det är möjligt att avlägga så många studiepoäng per läsår som det krävs för att förnya uppehållstillståndet, och samarbete mellan myndigheter och läroanstalter ska fungera smidigt överallt i Finland.

Universitetsstuderanden

Vettig inkomst för studerande

I Finland ska satsningar på studerande ses som en samhällelig investering i framtiden. Samhället erbjuder varje individ jämlika möjligheter att studera oberoende av socioekonomisk bakgrund eller boendeort. Förmånerna för studerande ska förnyas i samband med den mer omfattande reformen av den sociala tryggheten och införlivas med den nya modellen av social trygghet som införs. Målet ska vara ett universellt och enhetligt förmånssystem, inom vilket utkomstskyddet och övergången från en livssituation till en annan är smidiga. De förnyelser som genomförs inom reformen av den social tryggheten ska föra Finlands sociala trygghetssystem mot en vederlagsfri basinkomst, som ska vara målet med reformen. Innan reformen av den social tryggheten genomförs ska det säkerställas att utkomsten under heltidsstudier är tryggad genom ett tillräckligt studiestöd, som omfattar en tillräcklig studiepenningandel med avseende på den försörjningen, fördelas jämnt över studietiden och behandlar studeranden inom olika studieområden lika.

Studiestödet är studerandes sociala trygghet, och det är Social- och hälsovårdsministeriets ansvar att administrera det. Studiestödssystemet ska vara tydligt, konsekvent och förutsebart. Systemet ska möjliggöra förvärvsarbete i måttfull utsträckning och därigenom förbättra studerandes ekonomi och möjligheter till sysselsättning efter utexaminering. Studiestödssystemet främjar också för sin del internationell mobilitet. Studiestödets olika element ska avspegla höjningar i den allmänna kostnadsnivån. När studiestödet utvecklas, ligger tyngdpunkten på att möjliggöra heltidsstudier.

Det är viktigt att sammanjämka studiestödet med andra förmåner så att det tar hänsyn till olika livssituationer på ett flexibelt sätt utan att den studerandes försörjning äventyras eller försämras. Också studerande med familj ska ha möjlighet att koncentrera sig på studier på heltid och få tillräcklig utkomst. Studiepenningen för studerande med barn ska inkludera en tillräcklig försörjningsförhöjning. Det ska vara möjligt för sjukskrivna studerande att studera på deltid på ett sådant sätt att hens försörjning är tryggad. För studier i Finland ska studiestöd avsett för högskolestudier beviljas endast för högskolestudier vid de universitet som nämns i universitetslagens 1 § samt vid yrkeshögskolor som erhållit koncession. Statsgaranti för studielånet ska beviljas även för studier vid Försvarshögskolan.

Det viktigaste i stödet för studerandes boende är att nivån på stödet motsvarar de reella boendekostnaderna. Studerandes boende ska subventioneras året runt genom ett individuellt system för stöd för boende som smidigt går att kombinera med övriga sociala förmåner för studerande. Stödet för boende bör tillåta moderata inkomster, rikedom och reagera flexibelt på varierande inkomster. Nivån på stödet för boende ska inte vara beroende av bostadens storlek eller boendeform och den ska bemöta studerandes mångsidiga behov av boende.

Studielånet är välkänt bland studerande som ett frivilligt alternativ för att komplettera försörjningen. Fokus i utvecklingen av systemet med studielån ska ligga på att utveckla riskskydden så att de är tillräckliga för att erbjuda ett verkligt skydd för att ta lån. Återbetalningen av studielånet och villkoren för betalningsbefrielse ska vara humana för

personer med studielån och små inkomster. Studerande ska informeras tillräckligt brett och mångsidigt om studielånssystemet. Studielånet får inte räknas som inkomst vid prövning av sociala förmåner.

Påverkansmål:

- Studerande ska ha rätt till en rimlig förmögenhet och en tillräcklig inkomstnivå utan att det påverkar bostadsbidraget negativt.
- Studiestödet flyttas från Undervisnings- och kulturministeriet till Social- och hälsovårdsministeriets förvaltningsområde.
- Studerande ska omfattas av allmänt bostadsbidrag även i fortsättningen. De problem som orsakas studerande och unga på grund av att bidraget är hushållsspecifikt ska avhjälpas genom att bidraget utvecklas så att det blir mer individuellt.
- Studielånet får inte räknas som inkomst vid prövning av sociala förmåner.
- I kriterierna för studielånskompensationen under studietiden beaktas endast den för examina använda studietiden som den studerande lyft studiestöd för.
- För studielånet regleras ett ränteskydd som tillhandahålls av staten och villkoren för räntebidraget förbättras.
- Studiepenningssbeloppet ökas så att nivån på studerandes penningförmåner ökas till nivån för grundtryggheten under tiden vi övergår mot en ny modell av social trygghet och en basinkomst.
- Studerande är med i reformen av social trygghet och i eventuella försök. Det behövs ett nytt mer omfattande försök med basinkomst som omfattar olika befolkningsgrupper.
- Delningen av studiestödet i två steg måste slutas.
- Kravet på att avlägga minst 20 studiepoäng per läsår för att vara berättigad till studiepenning avskaffas.
- Antalet studiestöds månader per examen ökas till 54 för kandidat- och magisterexamen, och på motsvarande sätt för examina med annan omfattning.
- Maximimängden studier under sjukskrivning tas bort.
- Studerandes övergång till sjukdagpenning underlättas och dess nivå höjs.
- Återkrav av studiestöd på grund av att den studerande passerat inkomstgränsen görs steglöst, så att återkravet kan gälla endast en del av månadens utbetalda studiestöd. Återkrävda studiestöds månader ska återbetalas till den studerande.

Studentluncher och måltidsstöd

Alla studerande ska ha möjlighet att äta studentmåltider. Det är viktigt att studentmåltiden är högklassig, hälsosam, förmånlig och mångsidig samt att den är producerad på ett hållbart sätt och beaktar även specialdieter. Studentmåltiderna är ett viktigt stöd även för folkhälsan och hållbar utveckling. De ska uppmuntra till vegetarisk kost och styra studerande att minska sin köttkonsumtion samt matsvinn.

Studentbispisningen stöds genom ett måltidsstödssystem. Universiteten ska varsebli sitt ansvar för att arrangera måltider för studerande och personal. Universiteten bär för egen del ansvar genom att även i fortsättningen bekosta investerings- och anläggningskostnader och

lokalhyror för studentrestaurangerna. Till studentrestauranger som verkar i andra lokaler än högskolans lokaler kan även framöver utbetalas ett extra måltidsspecifikt stöd som ersätter utgifter för lokalerna och fasta anläggningar. Det ska endast gå att höja maximipriset på måltiden då även nivån på måltidsstödet höjs.

Påverkansmål:

- Måltidsstödet ska permanent utökas till att omfatta även medhavd studerandemat.
- Nivån på måltidsstödet säkerställs i linje med ökningen av produktionskostnader. En höjning av maximipriset för en måltid måste bindas till en höjning av måltidsstödet
- Studentrestaurangerna serverar högklassig och näringsrik vegetarisk och vegansk mat.
- Studerande vet varifrån maten kommer och matens näringsvärde och koldioxidavtryck är lätt tillgängliga. Studentrestaurangerna betonar ekologiska råvaror.
- Begränsningen måltidsstöd för en måltid per dag och studerande ska avskaffas.

Högklassiga studentbostäder till rimliga priser

Studerande har rätt till högklassiga bostäder i enlighet med sina behov, så att de kan studera på heltid och deras sociala behov, välbefinnande och möjlighet att klara sig ekonomiskt säkerställs. Bostadspolitiken som gäller studerande ska basera sig på de studerandes behov och önskemål, och deras boende ska inte styras genom tvingande metoder eller incitament eller villkor som gäller utkomsten.

Studentboende är ett socialt bostadsutbud som riktar sig till personer med små inkomster i särskilt bostadsbehov. Därför ska rimliga priser på studentbostäder säkerställas genom tillräckliga och fungerande produktionsstöd, lättare reglering och ett utbud av förmånliga tomter. Valet av boende ska utvecklas så att det bättre beaktar studerandenas bostadsbehov i förändring, såsom jämlikhet och gemenskapsboende.

Renovering och omvandling av gamla lägenheter till studentbostäder främjas som en del av målet att öka antalet studentbostäder. Samtidigt görs bostadsproduktionen mer hållbar. Ett nationellt mål ska ställas för byggandet av nya studentbostäder, och man ska förbinda sig till att uppnå målet genom politiska åtgärder för att undanröja flaskhalsar som försvårar och bromsar upp byggandet av studentbostäder. Kommunerna ska ställa upp mål för byggandet av studentbostäder och staten ska uppmuntra kommunerna att ställa upp och nå målen.

Studentboendet måste utvecklas i enlighet med nutidens krav. Hållbart boende och hållbar konsumtion rangordnas ofta högt av studerande, men möjligheten att välja och betala för hållbart boende är ofta snäv. Användningen av energi- och miljövänliga lösningar ska främjas och möjliggöras inom studentboende genom att utveckla produktionsstöden och bestämmelserna som styr byggandet, utan att detta leder till avsevärt högre hyresnivåer.

Högklassigt och tillräckligt studentboende ska utvecklas till en attraktionsfaktor både för inhemska och internationella studerande. För att målen ska uppfyllas behövs det utöver ovanstående metoder en engagerande och flexibel boendedemokrati och nya lösningar för

att främja gemenskapsboende. Större uppmärksamhet ska också fästas vid internationella studerandes separata behov och vid att beakta deras situation.

Påverkansmål:

- Studentboende ska hållas inom ramen för investeringsbidrag för specialgrupper. Befogenheten att bevilja investeringsbidrag ska vara tillräcklig för alla projekt som rör studentbostäder.
- Självriskräntan och amorteringsprogrammet i modellen med långfristiga räntestödslån ska reagera på förändringar i den ekonomiska miljön och garantera ett tillräckligt statligt stöd. Studentbostadsprojekt ska också ha rätt till samma stöd som annan hyresbostadsproduktion som stöds av staten.
- Kommunerna ska planera tillräckligt med tomter avsedda för studentboende. De ska planeras enkla och för exakta planbestämmelser som styr byggnadssättet ska inte fastställas. Studentboende ska undantas från bilplatsnormen samt kravet på affärslokaler och lekplatser. Studentbostäder planeras nära högskolor och viktiga tjänster.
- Urvalet av boende till studentbostäder ska utvecklas så att jämlikhet, gemenskapsboende och andra behov som framkommer hos potentiella boende bättre kan beaktas och så att det blir enklare för internationella studerande att bo i studentbostäder.
- Staten ska fastställa och förbinda sig till ett nationellt mål för att öka studentboende som den vanligaste formen av boende för studerande.
- Staten ska uppmuntra kommunerna att bygga studentbostäder genom MAL-avtal, där det förutsätts att ett kommunalt mål ställs upp för studentboende, att man lättar på plankraven gällande studentboende och att det finns ett tillräckligt utbud av tomter.
- Produktionsstöden för studentbostäder ska mångsidigt uppmuntra byggare till miljövänliga lösningar och möjliggöra starka satsningar på dessa utan att de miljövänliga lösningarna höjer hyrorna orimligt för de studerande.
- Vid byggande av studentbostäder ska särskild uppmärksamhet fästas på bostädernas tillgänglighet, sundhet och trivsel.
- Städer och andra aktörer tillhandahåller hållbart och rimligt prissatt boende, också på andra sätt än i form av studentbostäder.
- I kostnadsstyrningen av ARA-projekt ska man övergå till bedömning av livscykelkostnader och koldioxidavtryck under livscykeln.
- I studentbostäder införs nya system som förbättrar boendedemokratin samt möjligheterna att påverka och få information genom metoder som möjliggörs på grundval av undantag för särskilda grupper enligt lagen om samförvaltning i hyreshus.
- Lösningar för gemenskapsboende ska möjliggöras genom att kostnaderna för detta börjar omfattas av ARA:s produktionsstöd och gemenskapsboende ska också underlättas vid valet av boende.
- Studentboende utvecklas till en attraktionsfaktor för internationella studerande att komma till och stanna i Finland. Det ökade antalet internationella studerande beaktas

när studentbostäder byggs och boende till dessa väljs. Utländska studerande ska ha rätt att bo i studentbostaden en rimlig tid även efter utexaminering.

- Statens bostadsfond och den sociala bostadsproduktionen ska stå på en finansiellt hållbar grund.

Studerandehälsovård och SHVS

Hälsovårdssystemet och hälso- och sjukvårdstjänster tillräckliga resurser stöder välbefinnande och upprätthåller arbets- och studieförmåga. Hälsovårdssystemet jämnar ut skillnader mellan olika befolkningsgrupper och samarbetar tätt med socialtjänsten. Resurserna för hälsovården ska riktas till att förebygga problem och till lågtröskeltjänster. Betydelsen av motion för att främja hälsa ska beaktas och alla ska ha möjlighet att röra på sig. Digitalisering och de möjligheter som egenvård erbjuder ska utnyttjas inom hälsovården.

Hälsovårdssystemet ska utgå från livscykelperspektivet. Tjänsterna ska planeras och förverkligas i huvudsak enligt åldersgrupp. På så sätt ackumuleras stor kompetens gällande typiska hälsoproblem för olika åldrar. Livscykel tanket främjar ett helhetstänk gällande tjänstebehovet för individer och befolkningsgrupper. En central del av livscykelperspektivet är tjänsterna inom studerandehälsovården.

Studerandehälsovårdens uppgift är att holistiskt främja hälsa och välbefinnande för studerande och inom studiegemenskapen. Studerandehälsovården måste vara mer än bara hälsovård för studerande: den är en operativ och lagstiftande helhet som fokuserar på samhällshälsa och förebyggande vård, till vars uppgifter hör att ge studenterna grundläggande hälso- och sjukvårdstjänster. Som en del av det här erbjuder studerandehälsovården studerande basservice inom hälso- och sjukvård. Särskilt viktiga helheter inom studerandehälsovården är fungerade tjänster inom psykisk hälsa, sexuell och reproduktiv hälsa samt oral hälsa. Även unga även utanför studerandehälsovården ska få hälsorådgivning och hälsokontroller. Alla studerande på grundexamensnivå ska vara berättigade till studerandehälsovårdens tjänster. För forskarstuderande bör högskolorna ordna företagshälsovård med tillräckliga resurser som motsvarar deras hälsobehov. Servicekedjorna mellan studerandehälsovården, socialtjänsten och den offentliga hälsovården är smidiga och tydliga. Det är lätt att överföra patientinformation mellan de olika aktörerna.

Studerandehälsovården för grundexamensstuderande vid alla högskolor och internationella utbytesstuderande som är medlemmar av studentkåren ska arrangeras via Studenternas hälsovårdsstiftelse (SHVS). SHVS ska vara en del av det offentligt finansierade hälsovårdssystemet. Studerande deltar i SHVS beslutsfattande. Studerande deltar även i att finansiera SHVS genom att studentkåren eller studerandekåren uppbär en lagstadgad, obligatorisk och resonlig hälsovårdsavgift. SHVS finansiering ska vara förutsebar och bygga på långsiktiga avtal. Studerande ska ha tillgång till fungerande hälsovård på samma nivå, oberoende av var de bor eller studerar.

SHVS och andra offentligt finansierade vårdaktörer måste tillhandahålla tjänster och information på finska, svenska och engelska. SHVS personal bör få regelbunden utbildning och ha kompetens även i likabehandlingsfrågor. SHVS ska erbjuda lågtröskeltjänster till exempel på campus. SHVS bör erbjuda tjänster med låg tröskel exempelvis på campus. SHVS

ska vara en föregångare inom digitalisering samt satsa på folkhälsa och samarbete med läroanstalter. SHVS erbjuder universitetsstuderande en högklassig tjänstehelhet, som omfattar allmän hälsa, munhälsa och mentalvårdstjänster.

Påverkansmål:

- SHVS personal behöver utbildas för att bättre möta alla studerande. Elevhälsövårdens personal ska ha beredskap att bemöta elever som hör till minoriteter. Personalen bör erbjudas likabehandlingsutbildning om bland annat fördomar och antaganden, ableism och rasism.
- All studerandehälsovård för grundexamenstuderande vid alla högskolor samt för internationella utbytesstuderande som är medlemmar av studentkåren ordnas via Studenternas hälsovårdsstiftelse (SHVS).
- SHVS är en del av det offentligt finansierade hälsovårdssystemet. Tillräcklig finansiering för SHVS är tryggad för framtiden.
- SHVS är en ledstjärna inom digitala hälsovårdstjänster, inom egenvård på båda de inhemska språken samt inom nya lågtröskeltjänster i form av campusmottagningar.
- Studerande har en snabb tillgång till studerandehälsövårdens mentalvårdstjänster med låg tröskel. Det erbjuds mångsidiga mentalvårdstjänster som lämpar sig bäst för varje individ, såsom individual- och gruppterapi samt digitala tjänster.
- Unga under 29 år och alla högskolestuderande erbjuds möjlighet till gratis rehabiliterande psykoterapi.
- Studerande får snabbt tid till mentalvårdstjänster med låg tröskel. Det ska finnas ett brett utbud av tjänster för psykisk hälsa, inklusive individuell terapi och gruppterapi samt digitala tjänster. De här tjänsterna finns också tillgängliga på engelska och tar hänsyn till mångfalden av kulturella och språkliga bakgrunder.
- För att säkra att det finns tillräckligt med psykoterapeuter måste psykoterapiutbildning finansieras offentligt och göras till avgiftsfri utbildning för psykoterapistuderande.
- Studerandehälsovården och den offentligt finansierade sjukvården bör erbjuda gratis preventivmedel till alla studerande under 29 år och till alla studerande som omfattas av SHVS. Servicekedjorna mellan studerandehälsa, sociala tjänster och folkhälsan är smidiga och tydliga. Det ska vara enkelt att överföra patientdata mellan olika aktörer.
- Högskolorna ordnar arbetshälsovård med tillräckliga resurser och som motsvarar hälsobehoven för alla som studerar för licentiat- eller doktorsexamen.
- Studerande på andra stadiet överflyttas till skolhälsövårdens ansvar såväl i lagstiftningen som i själva verksamheten. Vård av psykisk ohälsa blir en av skolhälsövårdens lagstadgade uppgifter.
- Hälsorådgivning och hälsokontroller ordnas även för de unga som inte omfattas av studerandehälsovården.
- På högskolorna erbjuds de grundläggande tjänsterna inom social- och hälsovården inom ramen för det offentligt finansierade hälsovårdssystemet på finska, svenska och engelska.
- Processen att söka vård bör kunna inledas när som helst oavsett tidpunkt. SHVS ska ha en dygnet runt-öppen kontaktkanal för att bedöma vårdbehovet.